

Öz-Yeterlilik ve Girişimcilik Niyeti Arasındaki İlişkiyi Cinsiyet Bağlamında Açıklamak Mümkün mü?

Gülşah ŐİŐMAN¹ ve Nazmiye Ülkü PEKKAN²

Öz

Toplum içerisinde kadın ve erkeğe atfedilen değerler, roller ve davranışlar cinsiyet kavramını hayatın her alanında ön plana çıkarmaktadır. Özellikle kadınlara, erkeklerden farklı olarak, toplumsal hayatta uygun görülen edilgen davranışlar iş yaşamında da etkisini hissettirmektedir. Oysaki toplumsal refahın gelişiminde iş hayatında etken olmak elzemdir. İş hayatında etken olmanın temelinde de girişimcilik faaliyetleri yer almaktadır. Girişimcilik faaliyetlerinin gerçekteşebilmesi için bireyin girişimcilik niyetine sahip olması gerekmektedir. Bireyleri girişimci olmaya yönlendiren tutumları ve girişimcilik davranışlarını şekillendiren faktörleri anlamak için hem teoride hem uygulamada yoğun bir çaba vardır. Bireylerin belirli bir görevi yerine getirme yeteneklerine sahip olduklarına dair özel inançlarını ifade eden öz-yeterlilik, uzun yıllardır girişimcilik ile ilgili çalışmalarda araştırma konusudur. Benzer bir şekilde, kadınların ve erkeklerin girişimcilik ile ilgili faaliyetlerde ne kadar etken oldukları pek çok araştırmanın merak konusudur. Bu çalışmanın amacı öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkiyi cinsiyet bağlamı ile incelemektir. Çalışmanın örneklemini 191 kişiden oluşmaktadır. Çalışmanın verileri kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak anket vasıtası ile elde edilmiştir. Çalışma sonucunda, öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasında anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($\beta=.29$ $p<.01$). Araştırmanın temel amacı doğrultusunda, beklenilenin aksine, iki değişken arasındaki ilişkide cinsiyetin düzenleyici etkisi olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öz-yeterlilik, Girişimcilik Niyeti, Cinsiyet, Düzenleyici Etki.

Is It Possible to Explain The Relationship Between Self-Efficacy and Entrepreneurship Intention in The Context of Gender?

Abstract

Gender is the key factor while defining the values, roles and behaviors attributed to women and men in a population. Passive behaviors that are deemed more appropriate to women than men in social life are felt in professional life, too. However, active approach in the work life is essential in order to improve the social welfare. Entrepreneurship activities are the milestones of being active in business life. The person must have an entrepreneurial intention so that entrepreneurial activities take place. There is an intense effort both in theory and practice to understand the attitudes that cause people to become entrepreneurs and the factors that shape pioneering behaviors. Self-efficacy, which expresses individuals' personal beliefs that they have the capability to achieve a certain goal, has been a research subject in entrepreneurship-related studies for many years. Similarly, the extent to which women and men are included in entrepreneurial subjects is a matter of interest for many studies. The purpose of this study is to demonstrate the relation between self-efficacy and entrepreneurial intention in the context of gender. The sample of the research that is designed as quantitative research, comprised of 191 people. Convenience sampling method and questionnaire were used for the data collection. At the end of the research, there is a significant relation between self-efficacy and entrepreneurship intention ($\beta=.29$ $p<.01$). It was determined that gender did not have a moderating effect on the relationship between these variables. Trying to explain the relationship between self-efficacy and entrepreneurial intention in the context of gender was inconclusive for this research sample.

Key Words: Self-efficacy, Entrepreneurship Intention, Gender, Moderating Effect.

Atıf İçin / Please Cite As:

Őiřman, G. ve Pekkan, N. Ü. (2022). Öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkiyi cinsiyet bağlamında açıklamak mümkün mü?. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(2), 631-641.

Geliş Tarihi / Received Date: 10.10.2021

Kabul Tarihi / Accepted Date: 16.01.2022

¹ Doktora Öğrencisi - Çukurova Üniversitesi SBE, gulsah@gulsahsisman.com

 ORCID: 0000-0003-2027-030X

² Dr. Öğr. Üyesi - Tarsus Üniversitesi MYO, nazmiyepakkan@tarsus.edu.tr

 ORCID: 0000-0001-7298-0552

Giriş

İnovasyonun ve girişimin ekonomik büyümenin ve refahın önemli belirleyicileri olarak kabul edildiği 1990'lı yıllar itibarı ile girişimciliğin ve girişim yaratmanın önemi ile ilgili farkındalık gün be gün artmaktadır (Drucker 1985; s. 85; Diaz-Garcia ve Jimenez-Moreno, 2010, s. 261). Girişimcilik toplumsal kalkınmanın öncül kuvvetlerindedir. Girişimcilik; sağladığı istihdam ve güven ortamı ile ülke ekonomisine katkı sağlar. Bu ve benzeri nedenlerle girişimcilik, bilim insanlarının merak duyduğu ve sıklıkla araştırılan bir kavram haline gelmiştir (Davidsson, Delmar, Wiklund, 2006, s. 35). Bunun yanında girişimci olmak için bir niyet sahibi olmak gerekir.

Niyet harekete geçmek için bir ön koşuldur (Ajzen, 1991, s. 182). Niyet planlı bir davranışın en iyi ön görücüsüdür (Bagozzi vd., 1989, s. 35). Girişimcilik faaliyetlerinin gerçekleşebilmesi için de bireylerin girişimcilik niyetine sahip olmaları gerekmektedir. Girişimcilik niyeti, bireyi girişimcilğe götüren en kıymetli bağlardan biridir. Pek çok çalışma kadınlar ve erkeklerin girişimcilik ile ilgilenme eğiliminde farklılık olup olmadığı sorusuna odaklanmaktadır (Diaz-Garcia ve Jimenez-Moreno, 2010, s. 276; Shneor, Camgöz ve Karapınar, 2013, s. 795). Bu çalışmaların ortak sonucu kadınların farklı girişimcilik aktivitelerine erkeklerden daha az dâhil olduğudur. Ayrıca, Global Girişimcilik Monitörü Kadın Raporu'nda yer alan, 59 ülkedeki katılımcılar ile yapılan çalışmada erkek girişimciler sayıca kadın girişimcilerden daha fazladır (Jennings ve Brush, 2013, s. 667; Karadeniz, 2019, s. 14). Bu noktada kadınların girişimcilik faaliyetlerine katılma konusunda neden daha az gönüllü olduklarını anlamak önemlidir. Bu alanda yapılan sınırlı çalışmalar incelendiğinde; kadınların girişimcilik niyeti göstermesinde erkeklerden daha çekimser kalmalarında girişimcilik alanındaki teşvik ve desteklerin yetersizliğinin önemli bir yer tuttuğu görülmektedir. (Durukan, 2021, s. 18). Bunun yanı sıra, kadınların girişim ile ilgili görevleri gerçekleştirirken öz-yeterliliklerinin daha düşük olması sebebiyle de girişimcilik faaliyetlerinden erkeklere kıyasla sıklıkla kaçındıkları da çalışmalar ile ortaya konulmaktadır (Wilson vd. 2004, s. 183; Dempsey ve Jennings, 2014, s. 28). Öz-yeterliliği yüksek bireyler, hedefleri doğrultusunda yol alırken daha cesur ve girişken davranışlar gerçekleştirebilirler. Dolayısıyla girişimcilik niyeti ve öz-yeterlilik birlikte incelenmeye oldukça açık kavramlardır. Söz konusu iki değişkenin hangi mekanizmalarla nasıl gerçekleştiği hakkında yine de çok az şey bilinmektedir.

Bu doğrultuda bu çalışmanın iki önemli amacı bulunmaktadır. Bunlardan ilki; bireylerin öz-yeterlilikleri ile girişimcilik niyetleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. İkincisi; cinsiyetin bu ilişkide düzenleyici rolü olup olmadığını tespit etmektir. Çalışma ile gelişim ve ilerlemenin kilit faktörlerinden biri olarak önemi artan girişimcilik faaliyetlerine yönelik yapılan çalışmalara katkı sunmak hedeflenmiştir. Özellikle cinsiyet temelli çalışmalar uygulamada kadın ve erkeklere yönelik potansiyel farklılıklara dikkat çekmesi açısından önemli görülmektedir. Her ne kadar bu alanda yapılan çalışmaların sayısı gittikçe artış gösterse de hala istenilen düzeye erişemediği açıktır. Bu sebeple yapılan her çalışma iş yaşamında kadın ve erkeğe yönelik farklılıkları anlamak adına kıymetli görünmektedir.

Çalışmanın organizasyonu şu şekildedir: “Kavramsal Çerçeve” bölümünde öz-yeterlilik, girişimcilik, girişimcilik niyeti kavramları ve araştırmanın modeli açıklanmaktadır. “Araştırma Yöntemi” bölümünde, örneklem, kullanılan ölçekler ve yapılan işlem anlatılmaktadır. “Bulgular” bölümünde analizler ve sonuçları paylaşılmış olup, “Sonuçlar” bölümünde ise temel bulgular özetlenmiş ve bir sonraki çalışmalar için öneriler paylaşılmıştır.

Kavramsal Çerçeve

Öz-Yeterlilik

Bireyin belli bir görevi yerine getirebileceğine dair kendine olan inancı olarak ifade edilebilen öz-yeterlilik, sosyal öğrenme kuramı çerçevesinde kavramsallaştırılmıştır. Öz-yeterlilik teorisi, insanların eylem ve başarılarının kendi kişisel inanışları ile üstlendikleri görev arasındaki etkileşime bağlı olduğu varsayımına dayanmaktadır (Bandura, 1977, s. 193). Atoum ve Al-Momani (2018, s. 4) öz-yeterliliği, bireyin bir görevi yerine getirmede başarılı ya da başarısız olacağına olan inancı olarak tanımlamaktadır. Birey bir görevde istediği etkiyi yaratabileceğinden emin olmadığı sürece, eyleme geçmek için çok az motivasyona sahip olacaktır; bu sebeple öz-yeterlilik davranış üzerinde son derece önemlidir (Bandura, 2004, s. 145). Bu doğrultuda, birey önüne çıkan görevler karşısında kendi inançları doğrultusunda bir tutum geliştirerek söz konusu görevi ya geliştirici ya da tehdit edici olarak algılayacaktır. Düşük öz-yeterliliğe sahip bireyler tehdit edici olduğunu düşündükleri görevler için daha düşük hedefler belirleyecektir (Bandura 1997, s. 191). Günümüze kadar yapılmış pek çok araştırma öz-yeterlilik inancının, motivasyon, performans ve başarı gibi

pek çok çıktı üzerinde önemli bir belirleyiciliğe sahip olduğunu ortaya koymuştur (Randhawa, 2004, s. 342; Judge, Jackson, Shaw, Scott ve Rich, 2007, s. 112; Firmansyah, Komala ve Rusdi, 2018, s. 206).

Girişimcilik ve Girişimcilik Niyeti

Girişimcilik, pazardaki fırsatları farkına varma ve bu fırsatları uzun dönemli kişisel kazanca dönüştürebilecek kaynaklardan faydalanmak için gerekli aksiyonları alma sürecidir (Uddin ve Bose, 2012, s. 129). Asamani ve Mensah (2013, s. 115), girişimciliği yeterli zaman ve enerjiyi vakfederek katma değerli yeni bir Şey yaratma süreci olarak tarif etmektedir. Aynı zamanda bu sürecin finansal, fiziksel ve sosyal risklerle birlikte ilerlediğini paylaşmaktadır. Bu doğrultuda, girişimci kavramı; yeni bir girişimi oluşturan ve riskleri ile birlikte yönetme sorumluluğunu üstlenen kişi olarak tanımlanmaktadır (Uddin ve Bose, 2012, s. 130).

Girişimcilik ile birlikte yeni pazarlar, endüstriler, teknolojiler ve iş alanları yaratılır, üretkenlik artar (Uddin ve Bose, 2012, s. 129). Girişimcilik toplumun gelişimi için kritik bir kavramdır çünkü iş fırsatları doğurur, inovasyonu ileri taşır, Őekillendirir ve ayrıca ekonomideki yapısal değişiklikleri hızlandırır (Opoku-Antwi vd., 2012, s. 210). Dolayısıyla girişimciliğin toplumsal kalkınmada ve istihdamda büyük bir rol sahibi olduğu söylenebilir.

Girişimcilik, planlı ve maksatlı bir davranış olduğu için, girişimciliğin belirleyicisi olarak önce niyet düşünülür (Şen Doğan ve Yılmaz, 2017, s. 660). Niyet sahibi olmak, ilgili davranışın oluşup oluşmayacağının belirleyicisidir (Franke ve Luthje, 2004, s. 4). Girişimcilik niyeti, yeni bir iş kurmaya olan istek ve bağlılık olarak tanımlanmaktadır (Uddin ve Bose, 2012, s. 130; Zeffane, 2012, s. 61). Girişimcilik niyeti, girişimcilerin fikirleri, tutumları ve girişimci davranışları arasındaki anahtar bağdır (Bird, 1988, s. 442). Planlı Davranış Teorisine göre, para, zaman ve beceri gibi motivasyonel kaynaklar ile birlikte kişinin belirli bir davranış ile ilgili niyetinin gücü o davranışın gerçekleşme olasılığını da artırmaktadır (Ajzen, 1991, s. 182). Dolayısıyla girişimcilik niyeti de bir bireyin iş kurma yatkınlığının en önemli göstergelerindedir. Zeffane (2012, s. 61), girişimcilik niyeti yüksek bireylerin girişimcilik niyeti düşük olanlara nazaran yeni bir iş kurmaya daha eğilimli olduklarını açıkça belirtmektedir.

Cinsiyet Bağlamında Girişimcilik

Literatürde yer alan girişimcilik ile ilgili çalışmalara bakıldığında erkeklerin girişimcilik niyetinin kadınlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir (DeBruin vd., 2006 s. 590; Diaz-Garcia ve Jimenez-Moreno, 2010, s. 262). Üniversite öğrencisi kadınlar genelinde gerçekleştirilen pek çok araştırma kadınların girişimcilik niyetlerinin erkeklerden daha az olduğunu ortaya çıkarmaktadır (Wilson vd., 2004, s. 185; Zhao, Seibert ve Hills, 2005, s. 1265; Gupta vd., 2008, s. 1053). Araştırmalar kültürel değişikliklerin de girişimcilik niyetini ve davranışlarını Őekillendirdięine yönelik sonuçlara ulaşmaktadır (Bosma ve Levie, 2009, s. 23). Örneğin; farklı etnik kökenlere sahip Amerikalı erkekler ve kadınlar arasında yapılan çalışmalarda girişimciliğe yönelik önemli ölçüde farklılıklar elde edilmiştir (Wilson vd., 2007, s. 387). Keskin (2014, s. 77) yapmış olduğu çalışmada, kadın girişimciliğinin Türkiye’deki durumuna dikkat çekmiştir. Kadın girişimciliğini artırmanın kadın istihdamını arttırmaktan geçtiğine vurgu yapmıştır. Yıllar itibariyle Türkiye’de ilgili alandaki gelişmeler incelendiğinde, kadın istihdamına yönelik yapılan politikaların istihdam oranlarını artırdığı görülmekle birlikte, OECD ülkeleri ile kıyaslamada hala son sıralarda yer aldığı görülmektedir (İKV, 2019, s. 32). Durukan (2021, s. 36), Türkiye’de kadınların istihdamında yasal ve politik sorunlar gibi makro boyutlardan; aile içi sorunlar ve kayęı gibi mikro boyutlara kadar geniş bir yelpazeye uzanan engellerin varlığından bahsetmektedir. Ortaya çıkan bu engellerin üstesinden gelmenin güçlü bir toplum inşası için elzem olduğunun altını çizmektedir. Türkiye özelinde cinsiyetin girişimciliği ve girişimcilik niyetini nasıl etkilediğini araştırmak ve bu alanda literatüre katkı sunmak önemlidir.

Türkiye’deki girişimcilik rakamlarına bakıldığında 2016 yılında 1.5 milyon toplam işveren girişimi var iken 2018 yılında 1.6 milyon işveren girişimine ulaşılmıştır. Bu girişimcilerin %9’u kadın iken %91’inin erkek olduğu görülmektedir. 2018 yılında ise cinsiyete göre girişimcilik verileri kadınların %8.7 erkeklerin ise %91.3 pay aldığını göstermektedir. Tablo 1’de cinsiyete göre girişimcilik oranlarının detaylı verileri mevcuttur. Bu doğrultuda Türk ekonomisinin işgücü potansiyelinden faydalanabilmek adına, cinsiyetçi yaklaşımlardan arındırılmış bir Şekilde, bireylerin girişimcilik niyetlerini etkileyen kavramları incelemek ve bu kavramlara yönelik çözümler üretmek oldukça önemlidir.

Tablo 1. Cinsiyete Göre Girişimcilik (%)

Yıl	Kadın %	Erkek %
2016	%9	%91
2017	%8.8	%91.2
2018	%8.7	%91.3

Kaynak: TÜİK, 2020

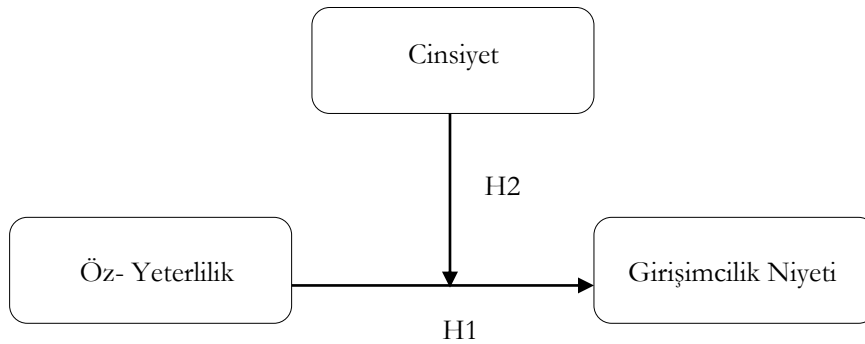
Cinsiyet Bağlamında Öz-yeterlilik ve Girişimcilik Niyeti İlişkisi

Yapılan araştırmalar kadınların erkeklere kıyasla girişimcilik aktivitelerinden daha çok kaçındıklarını göstermektedir. Bunun sebebi olarak girişimcilik konusunda kadınların daha düşük bir öz-yeterliliğe sahip oldukları belirtilmektedir (Wilson vd., 2004, s. 186; Dempsey ve Jennings, 2014, s. 28). Gençlere odaklanan bir çalışma, kadınların girişimcilik ve benzeri konularda kendilerini düşük seviyede öz-yeterli olarak gördüklerini göstermektedir (Jones ve Tullous, 2002, s. 235). İşletme yüksek lisansı yapan üniversiteli kadınlar ile yapılan bir çalışmada ise kadınların girişimcilikte daha düşük öz-yeterliliğe sahip olduğu tespit edilmiştir (Wilson vd., 2007, s. 387).

Alan yazındaki bu ve benzeri çalışmalar doğrultusunda girişimcilik niyetinin nasıl geliştiğini anlamak adına öz-yeterlilik kavramının daha iyi anlaşılması gerektiği düşünülmektedir. Öz-yeterlilik birçok araştırmacı tarafından girişimci öz-yeterlilik ve genel öz-yeterlilik olarak ikiye ayrılmıştır (Shaheen ve Al-Haddad, 2018, s. 2388; Newman, Obschonka, Schwarz, Cohen ve Nielsen, 2019, s. 404). Bunlardan girişimci öz-yeterlilik, bireylerin, girişimci rolleri ile ilgili görevleri başarıyla üstlenebileceklerine dair güçlü inançlarına vurgu yapmaktadır (Yusuff, Mohamad ve Ab Wahab, 2019, s. 2). Bireyin girişimcilik faaliyetine başlaması ya da bu faaliyetle iş hayatına devam etmesinin temelinde çok farklı faktörler olsa dahi, öz-yeterlilik inancının kilit bir rol üstlendiği bilinmektedir (Zhao, vd., 2005, s. 1265). Girişimci öz-yeterliliği üzerine yapılan çalışmalarda dikkat çeken bir diğer husus, cinsiyet farklılıklarına odaklanan çalışmaların sayısının da her geçen gün artıyor olmasıdır. Şüphesiz bu durumun en önemli sebeplerinden biri; tüm dünyada kadınların iş hayatına katılımlarının artması ile birlikte birçok alanda önemli roller üstlenmiş olmalarıdır (Page, 2007, s. 56; Esnard- Flavius, 2010, s. 18; Aydın ve Erdem, 2014, s.59). Esnard-Flavius (2010, s. 17), 539 öğrenci üzerinde gerçekleştirmiş olduğu çalışmada cinsiyet, girişimci öz-yeterliliği ve girişimcilik eğilimleri değişkenlerini bir arada incelemiştir. Çalışma sonucunda, cinsiyet ve girişimci öz-yeterlilik arasında zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki olduğunu ancak cinsiyete göre öz-yeterlilik inancı algılarının farklılaşmadığını tespit etmiştir. Aynı çalışmada girişimcilik eğiliminde öz-yeterliliğin önemli bir yeri olduğunu ve bireylerin girişimci öz-yeterliliklerini artırmanın girişimcilik eğilimlerini arttıracaklarını belirtmiştir. Dempsey ve Jennings (2014, s. 28), kadınların girişimci öz-yeterlilik inançlarının erkeklere oranla düşük olduğunu bulgulamışlardır. Kadınların girişimcilik ile ilgili düşünce ve görüşlerde olumsuz daha eğilimli oldukları ve bu sebeple girişimcilik eğilimlerinin de daha düşük olduğunu belirtmişlerdir. Girişimcilik ile ilgili olumsuz düşünce ve tutumların cinsiyet faktörü ile değişebildiği bu çalışmalarla desteklenmektedir.

Araştırma Modeli

Araştırmanın yapısal modeli Şekil 1'deki gibidir.

Şekil 1. Araştırma Modeli

Öz-yeterliliğın girişimcilik niyetine etkisinde cinsiyetin düzenleyicilik etkisini incelemek üzere tasarlanan bu çalışmanın temel hipotezleri şu şekilde oluşturulmuştur:

H₁: Öz-yeterliliğın, girişimcilik niyeti üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi bulunmaktadır.

H₂: Öz-yeterliliğın girişimcilik niyeti üzerindeki etkisinde cinsiyetin düzenleyici etkisi anlamlıdır.

Yöntem

Örneklem

Çalışmada özel bir örneklem ayırımına gidilmesi amaçlanmamış bu sebeple de kolayda örnekleme yöntemi ile kişilere ulaşılması planlanmıştır. Ölçek madde sayısının 10 katı büyüklüğü temel alınarak örneklem büyüklüğü 150 kişi olarak belirlenmiştir (Everitt, 1975, s. 238). 200 kişiye e-posta ile ulaşılmış, 191 katılımcıdan geri dönüş sağlanmıştır. Katılımcılara ait bilgiler Tablo 2’de sunulduğu gibidir.

Tablo 2. Katılımcı Bilgileri

	F	%		F	%		F	%
Yaş	191	100	Cinsiyet	191	100	Eğitim Durumu	191	100
18-28	39	20.4	Kadın	89	46.6	Lise	2	1
29-39	61	31.9	Erkek	102	53.4	Ön lisans	12	6.3
40-50	28	14.7			Lisans	118	61.8	
50 ve üzeri	63	33			Yüksek Lisans	47	24.6	
					Doktora	12	6.3	

191 katılımcının; %46.6’sının (89) kadın, %53.4’ünün (102) erkek olduğu görölmektedir. Katılımcıların %33’ü 50 yaş üstü, %31.9’u 29-39 yaş arası, %20.4’ü 18-28 yaş arası ve %14.7’si 40-50 yaş arası, arasındadır. Katılımcıların %61.8’i lisans mezunu, %24.6’sı yüksek lisans mezunudur.

Veri Toplama Araçları

Öz-Yeterlilik Ölçeği: Schwarzer ve Jerusalem (1995, s. 34) tarafından literatüre kazandırılmış 10 ifade tek boyutlu Genel Öz-Yeterlilik Ölçeğidir (Generalized Self-Efficacy Scale). Ölçeğin dilimize geçerlemesi Çelikkaleli ve Çaprı (2008, s. 93) tarafından yapılmıştır. 5’li likert formundadır (1: Kesinlikle Katılmıyorum, 5: Tamamen Katılıyorum). Ölçeğe ait örnek ifadelerden bazıları; “Ne olursa olsun, sorunların üstesinden gelebilirim.”; “Her sorunla ilgili bir çözümüm mevcuttur.” şeklindedir.

Girişimcilik Niyeti Ölçeği: Girişimcilik niyetini ölçmek amacıyla, Krueger vd. (2000, s. 411) ve Linan ve Chen (2009, s. 593) tarafından literatüre kazandırılmış 5 madde tek boyuttan oluşan ölçek kullanılmıştır. Ölçeğin dilimize geçerlemesi Yaman (2018, s. 41) tarafından yapılmıştır. Örnek ölçek ifadelerinden bazıları; “Bence, girişimci olmak kendi işinin bir parçası olmaktır.”; “Bence, girişimci olmak yüksek gelir kazanmaktır.” şeklindedir.

Verilerin Analizi

Analizlere başlamadan önce veriler istatistiki analize uygun hale getirilmiştir. Bu aşamada toplanan verilerin analiz için uygunluğunun ortaya konulması bakımından kayıp değer ve uç değer analizleri yapılmıştır. Toplanan verilerde kayıp değer tespit edilmemiştir. Uç değer analizi sonucunda 7 adet anket formu veri setinden çıkarılmıştır. Uç değer gösteren bu anket formlarının veri setinden çıkarılmasından sonra, son durumda katılımcı sayısı 191 (n=191) olarak belirlenmiştir. Bu testten sonra verilerin normal dağılıma sahip olduğunu anlamak için çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiştir. Literatürde söz konusu değerlerin uygunluğu için eşik aralığına yönelik çok sayıda farklı görüş bulunmaktadır. Bu çalışmada eşik değerlerinin çarpıklık için |3| ve basıklık için ise |10| olmasını ifade eden görüş referans alınmıştır (Kline, 2011, s. 43). İfadelere ait değerler göz önüne alındığında, en yüksek çarpıklık değerinin -1.30 ve en yüksek basıklık değerinin ise 1.14 olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular verilerin normal dağılıma sahip olduğunu göstermiş ve böylelikle araştırmada parametrik testlerin kullanılmasının uygun olduğu tespit edilmiştir.

Bulgular

Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA)

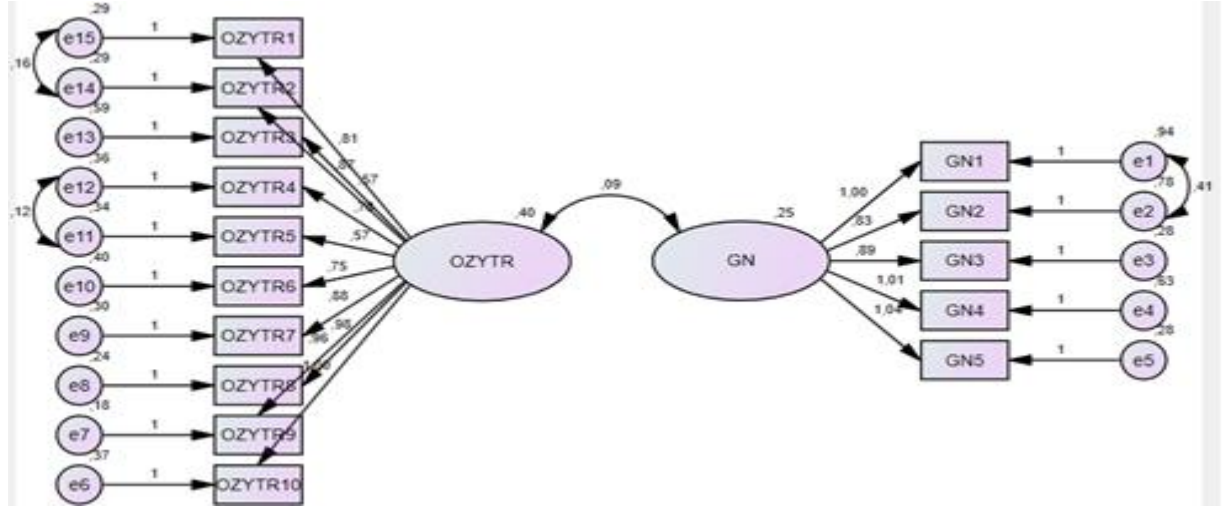
Araştırma örnekleminin çalışmanın teorik modeline uygunluğunun tespit edilebilmesi için doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Sonuçlar Tablo 3'te ve Şekil 2'de verilmiştir.

Tablo 3. DFA Bulguları

Ölçekler	χ^2/df < 5	CFI > .90	GFI > .90	IFI > .90	TLI > .90	RMR < .08	RMSEA < .08
Öz-yeterlilik	1.94	.96	.93	.96	.95	.02	.07
Girişimcilik Niyeti	0.19	1.00	.99	1.00	1.04	.01	.00
Genel (ölçüm modeli)	1.76	.94	.90	.94	.92	.04	.06

n=191

Doğrulayıcı faktör analizi uyum iyiliği değerlerine göre, araştırmada kullanılan ölçeklerin yapıları örneklem ile uyum göstermektedir. Aynı zamanda bu sonuçlara göre, öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişki için öngörülen teorik model elde edilen verilerle doğrulanmaktadır (Hu ve Bentler, 1999, s. 7).

Şekil 2. Genel Ölçüm Modeline Ait DFA Yapısı

Tanımlayıcı İstatistikler ve Güvenilirlik Analizi

Tablo 4'te tanımlayıcı istatistiklere ve ölçeklerin güvenilirliklerine ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Araştırmada kullanılan ölçeklerin içsel tutarlıklarını tespit etmek üzere güvenilirlik analizi yapılmıştır (Cronbach, 1951, s. 299). Cronbach's Alfa değerleri öz-yeterlilik için $\alpha=0.890$; girişimcilik niyeti için $\alpha=0.712$ 'dir.

Tablo 4. Tanımlayıcı İstatistikler ve Güvenilirlik Analizi Bulguları

Ölçekler	Alt Sınır	Üst Sınır	\bar{x}	SS	İfade Sayısı	α
Öz-Yeterlilik	1.40	5.00	3.91	.55	10	0.89
Girişimcilik Niyeti	2.20	5.00	4.00	.61	5	0.71

n=191, \bar{x} : Ortalama, SS: Standart sapma, α : Cronbach's Alfa katsayısı

Korelasyon Analizi

Korelasyon analizinin sonuçları Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5. Korelasyon Analizi Bulguları

Değişkenler	1	2
1 Öz-yeterlilik (ÖZYTR)	1	0.252**
2 Girişimcilik Niyeti (GN)	0.252**	1

** $p \leq .01$

Öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasında yapılan korelasyon analizine göre, söz konusu iki temel öge arasında istatistiki olarak anlamlı ve pozitif yönde bir ilişki görülmektedir. Öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasında düşük düzeyli ($r=0.20-0.40$) bir ilişki olduğu bulgusuna ulaşılmıştır (Gürbüz ve Şahin, 2017, s. 112). Bu sonuca göre, öz-yeterlilik algısı arttıkça girişimcilik niyetinin de artacağı söylenebilir.

Bootstrap Regresyon Analizi

Öz-yeterliliğin girişimcilik niyeti üzerindeki olumlu etkisinin cinsiyet bağlamında değişim gösterebileceği düşünülmektedir. Kuramdan ve görgül araştırmalardan yola çıkılarak burada söz konusu olan ilişkide öz-yeterliliğin, girişimcilik niyetini etkilemesi cinsiyetin varlığına bağlı olarak açıklanmaktadır. Bu kapsamda katılımcıların öz-yeterlilik algılarının, girişimcilik niyetine etkisinde cinsiyetin düzenleyici rolünün varlığını sorgulamak amacıyla regresyon analizi yapılmıştır. Regresyon analizinde Bootstrap yöntemi tercih edilmiştir. Bu yöntemin Baron ve Kenny'nin (1986, s. 1175) önermiş olduğu klasik metottan daha güven duyulan neticeler ortaya koyduğu çeşitli araştırmalar ile ortaya konulmuştur (Hayes, 2018, s. 109; Gürbüz, 2019, s. 75). Analizler Process Makro (Hayes, 2018, s. 90) ile gerçekleştirilmiştir. Analizde bootstrap yöntemi aracılığıyla yeniden örnekleme (5000 yeniden örnekleme) tercih edilmiştir. Sonuçlar Tablo 6'da gösterilmiştir.

Tablo 6. *Bootstrap Regresyon Analizi Bulguları*

Değişkenler	<i>b</i>	<i>S.S.</i>	<i>t</i>
Sabit	4.001** (3.915,4.087)	.043	91.738
Öz-Yeterlilik (X)	.291** (.133, .449)	.080	3.641
Cinsiyet (W)	.031 (-.140, .204)	.087	0.361
X.W	.170 (-.142, .482)	.158	1.074

Not: n=191, R=.264, .069; ***p≤.001., ** p≤.01, * p≤.05. S.H: Standart Hata, Parantez içi güven aralıklarını göstermektedir. Standardize edilmemiş beta katsayıları (b) sunulmuştur.

Tablo 6'daki bulgular incelendiğinde, regresyon analizine dahil edilen tahmin değişkeni öz-yeterliliğin sonuç değişkeni girişimcilik niyeti üzerindeki değişimin yaklaşık %6'sını (.069) açıkladığı görülmektedir. Bu bulguya göre H1 desteklenmiştir. Her bir tahmin değişkeninin, sonuç değişkeni üzerindeki etkilerini gösteren standardize olmayan regresyon katsayı (b) değerleri verilmiştir. β katsayılarına ait anlamlılık düzeylerini gösteren p değerleri ve güven aralıkları hizalarında verilmiştir. Düzenleyici etkinin varlığını gösteren (Int_1) değişkenine ait b değerinin anlamlı olmaması sebebiyle cinsiyetin öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkiye düzenleyicilik etkisinin bulunmadığı bulgulanmıştır (b=.170, %95 CI [-.1422, .4824], t=1.0744, p > .05). Bu bulguya göre H2 reddedilmiştir. Bu bulguların anlamı şudur: Öz-yeterliliğin, girişimcilik niyeti üzerindeki olumlu etkisi kadın ve erkekler için herhangi bir değişim göstermemektedir. Daha açık bir ifadeyle, araştırma kapsamı ile sınırlı olmak koşulu ile öz-yeterliliğin girişimcilik niyeti üzerindeki olumlu etkisi cinsiyet bağlamında açıklanamamaktadır.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Sürekli değişen koşullarda ülke ekonomisinin sürdürülebilir refaha ulaşabilmesi için işgücü potansiyeline yönelik istihdam yaratılması bir gerekliliktir. Bir ülkede istihdam yaratmanın öncüllerinden birisi de girişimcilik faaliyetlerinin var olmasıdır. Girişimcilik, bireyde var olan niyetin davranışa dönüşmüş halidir. Öz-yeterlilik, girişimciliğin gerçekleşmesinde ihtiyaç duyulan en önemli özelliklerden biridir. Bu çalışmada öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkinin cinsiyete göre nasıl değiştiği araştırılmıştır. Cinsiyet, insanlar için doğumdan itibaren özel hayatta ve iş hayatında toplumsal bir sınıflandırma konusudur. Özellikle kadınlar, erkeklere kıyasla iş hayatında bireysel ve çevresel engeller ile yüzleşmek zorunda kaldıkları için potansiyel sahibi pek çok kadın öz-yeterliliğini geliştirecek fırsatlarla karşılaşamamaktadır. Halbuki girişimcilik niyeti öz-yeterliliğin gelişimi ile birlikte artış göstermektedir.

Mevcut literatüre bakıldığında girişimcilik niyeti ile öz-yeterlilik arasındaki pozitif yöndeki anlamlı ilişkileri gösteren çok sayıda çalışma bulunmaktadır (Zaidatol vd., 2009, s. 339; Shinnar vd., 2014, s. 561; Iro-Idoro ve Iro-Idoro, 2015, s. 2; Saraih vd., 2018, s. 2). Bu çalışmanın neticesinde de elde edilen bulgular literatürü destekler şekilde öz-yeterliliğin girişimcilik niyetini etkilediğini ortaya koymuştur. Unutulmamalıdır ki, çalışma Türkiye sınırları içerisinde küçük bir örnekleme çerçevesinde ele alınmıştır. Bu

sebeple evrene genelleme yapma iddiası taşımamaktadır. Fakat Türkiye’de daha büyük örneklerde yapılan çalışma sonuçlarına bakıldığında benzer sonuçlar elde edildiği görülmektedir (Yavuz, Altuntaş ve Kamaşak, 2016, s. 736; Işık ve Çiçek, 2020, s. 189). Monitor (2017, s. 98) tarafından girişimcilik ile ilgili dünya genelinde yapılan araştırmada Türkiye girişimcilik düzeyi bakımından 64 ülkeden 60. sırada yer almaktadır. Türkiye’deki sosyal, ekonomik, kültürel ve benzeri koşullar göz önüne alındığında bu sonuçlar çok da şaşırtıcı değildir. Rekabetin her geçen gün arttığı global ekonomide Türkiye mevcut iş gücü potansiyeli ile bu ve benzeri uluslararası çalışmalarda daha yüksek sıraları hak etmektedir.

Öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti ile ilgili yapılan çalışmalarda dikkat çeken bir diğer husus, cinsiyet farklılıklarına odaklanan çalışmaların sayısının da her geçen gün artıyor olmasıdır. Bu çalışmaların sonuçlarına bakıldığında kadınların öz-yeterliliğinin ve girişimcilik niyetinin erkeklere göre düşük olduğu görülmektedir (Birley 1989, s. 79; Wilson vd., 2004, s. 186). Bu durum, öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkide cinsiyetin düzenleyici rol üstlendiğini düşündürmektedir. Halbuki, bu çalışmanın sonucunda, öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkide böyle bir etki görülememiştir. Elde edilen bu sonuç, literatürdeki bazı çalışma bulguları ile benzeşmektedir (Zhao vd., 2005, s. 1265; Campo, 2010, s. 14; Haus vd., 2013, s. 147). Cinsiyeti temel alarak yapılmış çalışmaların farklı sonuçlarından yola çıkılarak, öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki ilişkiyi cinsiyet üzerinden gözlemlerin dışında kanıta dayalı olarak net bir şekilde yorumlayabilmek adına çalışma sayısının artırılmasının etkili olacağı düşünülmektedir. Türkiye, girişimcilik faaliyetlerinde daha aktif rol alması gereken bir ülkedir. Girişimciliğin gelişmesi için alınabilecek aksiyonlar şu şekilde olabilir:

- Farklı yaş ve eğitim seviyelerine yönelik ücretsiz girişimcilik eğitimlerinin yaygınlaştırılması,
- Kamu ve özel sektörde yer alan kurum ve kuruluşları girişimcilik aktivitelerine özendirerek destek ve proje çalışmalarının yapılması,
- Üniversite teknokentlerinin ve kuluçka merkezlerinin girişimciliği geliştirecek aktiviteler ve organizasyonlar düzenlemesi,
- Girişimcilere yönelik teşviklerin bilinirliğinin arttırılmasına yönelik kamu spotlarının hazırlanması

TUİK (2020) verilerine göre, Türkiye’de her 100 girişimcinin 91’i erkek, 9’u kadındır. İki cinsiyet arasındaki bu belirgin farkın sebeplerinden biri de kadınların girişimcilik faaliyetlerindeki öz-yeterlilik düzeylerinin düşük olmasıdır. Bu çalışma ve benzer çalışma sonuçları öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti arasındaki pozitif ilişkiyi ortaya koymaktadır. Dolayısıyla çalışma bulguları bu kapsamda ülkemizdeki girişimcilik faaliyetleri gerçeğine uygun düşmektedir. Öz-yeterlilik geliştirilebilen bir kavramdır. Dolayısıyla öz yeterliliği geliştirici aksiyonların alınması elzemdir. Öz-yeterliliğin geliştirilmesinde bireylerin kendi gözlem ve deneyimleri, rol modeller ile karşılaşmaları, özel ve iş hayatında başarabilecekleri görevlerde yapıcı geri bildirimler ile teşvik edilmeleri önemli kaynaklardır.

Araştırmanın bazı kısıtları bulunmaktadır. Çalışma her ne kadar evrene genelleme gibi bir amaç taşımaya dahi ulaşılan örneklem sayısının sınırlılığının göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Çalışmada cinsiyet bağlamında bir değerlendirme yapmak gayesi ile yola çıkılmış ancak söz konusu değişkenler arasındaki ilişki literatürü destekler nitelikte sonuç üretmiş olsa da cinsiyet bağlamında değerlendirme de neticesiz kalmıştır. Bu durumun örneklem sayısının azlığı sebebiyle olması muhtemel görülmektedir. Gelecek dönem araştırmalarının daha geniş bir örneklem çerçevesinde yürütülmesi araştırma değişkenlerine yönelik cinsiyet bağlamında daha açıklayıcı bulgular elde edilmesini sağlayabilir. Ek olarak, yapılacak yeni çalışmalarda nitel (kalitatif) veya karma bir yöntem kullanılması da öz-yeterlilik ve girişimcilik niyeti ilişkisine cinsiyet bağlamında farklı bir perspektiften bakılabilmesini sağlayabilir.

Etik Beyan

“Öz-Yeterlilik ve Girişimcilik Niyeti Arasındaki İlişkiyi Cinsiyet Bağlamında Açıklamak Mümkün mü?” başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel kurallara, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir. Araştırma için gereken etik kurul Tarsus Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulu’nun 30/12/2020 tarihli ve 2020/47 sayılı izni ile alınmıştır. Verilerin yalnızca bilimsel amaçlarla kullanılacağı konusunda katılımcılar önceden bilgilendirilmiş ve gönüllülük esas alınmıştır.

Kaynakça

- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50, 179-211.
- Asamani, L. ve Mensah, A. O. (2013). Entrepreneurial inclination among Ghanaian University Students: The case of University of Cape Coast, Ghana, *European Journal of Business and Management*, 5(19), 113-125.
- Atoum, A. Y. ve Al-momani, A. (2018). Perceived self-efficacy and academic achievement among Jordanian students. *Trends in Technical & Scientific Research*, 3(1), 1-6.
- Aydın, F. F. ve Erdem, E. (2014). Kadın istihdamının rekabet gücü ve ekonomik büyüme üzerine etkisi: Türkiye ile rekabet gücü en yüksek ülkelerin karşılaştırılması. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 44, 59-71.
- Bagozzi, R., Baumgartner, H. ve Yi, Y. (1989). An investigation into the role of intentions as mediators of the attitude-behaviour relationship. *Journal of Economic Psychology*, 10, 35-62.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84, 191-215.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.
- Bandura, A. (2004). Health promotion by social cognitive means. *Health Education Behavior*, 31(2), 143-164.
- Baron, R. M. ve Kenny, D. A. (1986). The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(6), 1173-1182.
- Bird, B. (1988). Implementing entrepreneurial ideas: the case for intentions. *Academy of Management Review*, 13(3), 442-454.
- Birley, S. (1989). *Corporate strategy and the small firm, içinde readings in strategic management*. Stuttgart: Macmillan Publishers Limited.
- Bosma, N. ve Levie, J. (2009). Global entrepreneurship monitor: 2009 executive report.
- Campo, J. L. M. (2010). Analysis of the influence of self-efficacy on entrepreneurial intentions. *Prospect*, 9(2), 14-21.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika* 16(3), 297-334.
- Çelikkaleli, Ö. ve Çapri, B. (2008). Genel yetkinlik inancı ölçeğinin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(3), 93-104.
- Davidsson, P., Delmar, F. ve Wiklund, J. (2006). *Entrepreneurship and the growth of firms*. Edward Elgar Publishing Limited.
- DeBruin, A., Brush, C. G. ve Welter, F. (2006). Introduction to the special issue: Towards building cumulative knowledge on women's entrepreneurship. *Entrepreneurship Theory & Practice*, 30, 585-592.
- Dempsey, D. ve Jennings, J. (2014). Gender and entrepreneurial self-efficacy: A learning perspective. *International Journal of Gender and Entrepreneurship*, 6(1), 28-49.
- Diaz-Garcia, M. C. ve Jimenez-Moreno, J. (2010). Entrepreneurial intention: The role of gender. *International Entrepreneurship Management Journal*, 6, 261-283.
- Drucker, P. (1985). *Innovation and entrepreneurship: Practices and principles*. New York: Harper & Row.
- Durukan, L. (2021). Türkiye'de kadın girişimcilerin desteklenmesinde KOSGEB'in rolü. *Gazi İktisat ve İşletme Dergisi*, 7(1), 17-37.
- Esnard-Flavius, T. (2010). Gender, entrepreneurial self-efficacy and entrepreneurial attitude orientations: The case of the caribbean. *International Business and Economics Research Journal*, 9(13), 17-32.
- Everitt, B. S. (1975). Multivariate analysis: The need for data, and other problems. *The British Journal of Psychiatry*, 126(3), 237-240.
- Firmansyah, F., Komala, R. ve Rusdi, R. (2018). Self-efficacy and motivation: Improving biology learning outcomes of senior high school students. *Indonesian Journal of Biology Education*, 4(3), 203-208.
- Franke, N. ve Luthje, C. (2004). Entrepreneurial intentions of business students-A benchmarking study. *International Journal of Innovation and Technology Management*, 1(3), 269-288.
- Gupta, V. K., Turban, D. B. ve Bhawe, N. M. (2008). The effect of gender stereotype activation on entrepreneurial intentions. *Journal of Applied Psychology*, 93(5), 1053-1061.
- Gürbüz, S. (2019). *Sosyal bilimlerde aracı, düzenleyici ve durumsal etki analizleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Gürbüz, S. ve Şahin, F. (2017). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri*. 4. Baskı, Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Haus, I., Steinmetz, H. ve Isidor, R. (2013). Gender effects on entrepreneurial intention: A meta-analytical structural equation model. *International of Gender and Entrepreneurship*, 5(2), 130-156.
- Hayes, A. F. (2018) *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression based approach*. New York: The Guilford Press.
- Hu, L. ve Bentler P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal*, 6(1), 1-55.
- Iro-Idoro, C. B. ve Iro-Idoro, E. U. (2015). Self-Efficacy as correlates of entrepreneurial intention of tertiary institution students in Ogun State, Nigeria. *International Journal of Engineering and Innovative Technology (IJEIT)*, 5(2), 1-6.
- İktisadi Kalkınma Vakfı (İKVV) (2019). AB katılım sürecindeki Türkiye'nin kadın istihdamı karnesi. Dünya Süper Veb Ofset AŞ, İstanbul.
- Işık, M. ve Çiçek, M. (2020). Planlı davranış teorisi perspektifinden girişimcilik niyeti üzerinde sosyal sermaye öz yeterlilik ve öz saygının rolü. *Turkish Studies- Economics Finance Politics*, 15(1), 185-206.

- Jennings, J. E. ve Brush, C. G. (2013). Research on women entrepreneurs: challenges to (and from) the broader entrepreneurship literature? *The Academy of Management Annals*, 7(1), 663-715.
- Jones, K. ve Tullous, R. (2002). Behaviours of pre-venture entrepreneurs and perceptions of their financial needs. *Journal of Small Business Management*, 40(3), 233-249.
- Judge, T. A., Jackson, C. L., Shaw, J. C., Scott, B. A. ve Rich, B. L. (2007). Self-efficacy and work-related performance: The integral role of individual differences. *Journal of Applied Psychology*, 92(1), 107-127.
- Karadeniz, E. (2019). *Türkiye’de girişimcilik ve uluslararası karşılaştırma 2018 global entrepreneurship monitor (GEM)*. İstanbul: Yeditepe Üniversitesi Yayınevi.
- Keskin, S. (2014). Türkiye’de kadın girişimciliğinin durumu. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 9(1), 71-94.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling* (3rd Edition). New York: Guilford Press.
- Krueger, N. F., Reilly, M. D. ve Carsrud, A. L. (2000). Competing models of entrepreneurial intentions. *Journal of Business Venturing*, 15(5), 411-432.
- Linan, F. ve Chen, Y. W. (2009). Development and cross cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions. *Entrepreneurship. Theory and Practice*, 33(3), 593-617.
- Monitor, G. E. (2017). Global Report 2016/2017. Global Entrepreneurship Research Association (GERA). London Business School, UK.
- Newman, A., Obschonka, M., Schwarz, S., Cohen, M. ve Nielsen, I. (2019). Entrepreneurial self-efficacy: A systematic review of the literature on its theoretical foundations, measurement, antecedents and outcomes and an agenda for future research. *Journal of Vocational Behavior*, 110, 403-419.
- Opoku-Antwi, G. L., Amofah, K., Nyamaah-Koffuor, K. ve Yakubu, A. (2012). Entrepreneurial intention among senior high school students in the sunyani municipality. *International Review of Management and Marketing*, 2(4), 210-219.
- Page, S. E. (2007). *The difference: How the power of diversity creates better groups, firms, schools, and societies*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Randhawa, G. (2004). Self-efficacy and work performance: An empirical study. *Indian Journal of Industrial Relations*, 39(3), 336-346.
- Saraih, U. N., Zin Aris, A. Z., Abdul Mutalib, S., Tunku Ahmad, T. S., Abdullah, S. ve Amlus, M. H. (2018). The influence of self-efficacy on entrepreneurial intention among engineering students. *MATEC Web Conf.*, 150, 1-6.
- Schwarzer, R. ve Jerusalem, M. (1995). *Generalized self-efficacy scale*. J. Weinman, S. Wright and M. Johnston (Ed.), Measures in health Psychology: A User’s Portfolio içinde. UK: Windsor.
- Shaheen, N. ve Al-Haddad, S. (2018). Entrepreneurial self-efficacy and entrepreneurial behavior. *International Journal of Development and Sustainability*, 7(10), 2385-2402.
- Shinnar, R. S., Hsu, D. K. ve Powell, B. C. (2014). Self-efficacy, entrepreneurial intentions, and gender: Assessing the impact of entrepreneurship education longitudinally. *The International Journal of Management Education*, 12(3), 561-570.
- Shneor, R., Camgöz, S. M. ve Karapınar, P. B. (2013). The interaction between culture and sex in the formation of entrepreneurial intentions. *Entrepreneurship Regional Development*, 25(9/10), 781-803.
- TÜİK (2020). Girişimcilik, 2016-2018. Erişim tarihi: 07.10.2020. <http://tuik.gov.tr/HbPrint.do?id=33664>.
- Uddin, M. R. ve Bose, T. K. (2012). Determinants of entrepreneurial intention of business students in Bangladesh. *International Journal of Business and Management*, 7(24), 128-137.
- Wilson, F., Kickul, J. ve Marlino, D. (2007). Gender, entrepreneurial self-efficacy, and entrepreneurial career intentions: implications for entrepreneurship education. *Entrepreneurship Theory & Practice*, 31(3), 387-406.
- Wilson, F., Marlino, D. ve Kickul, J. (2004). Our entrepreneurial future: examining the diverse attitudes and motivations of teens across gender and ethnic identity. *Journal of Developmental Entrepreneurship*, 9(3), 177-198.
- Yaman, Ö. (2018). *Analysis of personal factors effect on entrepreneurial intention among nascent entrepreneurs* (Master Thesis). Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, SBE, Adana.
- Yavuz, M., Altuntaş, G. ve Kamaşak, R. (2016). The role of perceived stress and burn-out levels on the relationship between entrepreneurial intention and self-efficacy. *Eurasian Business & Economics Journal*, 2, 733-745.
- Şen Doğan, R. ve Yılmaz, V. (2017). Üniversite öğrencilerinin girişimcilik niyetlerinin betimlenmesine yönelik bir yapısal eşitlik modeli önerisi. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 19(2), 655-675.
- Yusuff, Y. Z., Mohamad, M. ve Ab Wahab, N. Y. (2019). The influence of general self-efficacy on women entrepreneurs. *Academy of Entrepreneurship Journal*, 25(2), 1-6.
- Zaidatol, A. ve Lope, P. (2009). Entrepreneurship as a career choice: An analysis of entrepreneurial self-efficacy and intention of University students. *European Journal of Social Sciences*, 9(2), 338-349.
- Zeffane, R. (2012). Gender and youth entrepreneurial potential: Evidence from the United Arab Emirates. *International Journal of Business and Management*, 8(1), 60-72.
- Zhao, H., Seibert, S. ve Hills, G. E. (2005). The mediating role of self-efficacy in the development of entrepreneurial intentions. *Journal of Applied Psychology*, 90(6), 1265-1272.

EXTENDED ABSTRACT

Since 1990's, the innovation and enterprises are accepted as the specific features of economic growth and welfare, the awareness about the importance of the entrepreneurship and working at startups have raised day by day (Drucker, 1985, p. 85; Diaz-Garcia and Jimenez-Moreno, 2010, p. 261). Entrepreneurship is one of the main strengths of the social development, due to the fact that entrepreneurship contributes the economy by providing employment and trustful environment. For these reasons, to be an entrepreneur and entrepreneurship have become a popular concept that scholars have curiosity about it (Davidsson, Delmar, & Wiklund, 2006, p. 35). In addition to this, to be an entrepreneur, one should have an intention. Ajzen (1991, p. 182) emphasizes that intention is a precondition to act. Entrepreneurship intention is one of the most valuable links that leads a person to entrepreneurship.

There are many entrepreneurship related studies about the differences between women and men (Diaz-Garcia, & Jimenez-Moreno, 2010; p. 276; Shneor, Camgöz, & Karapınar, 2013, p. 795). These studies show that women are less interactive at entrepreneurship activities than men. Moreover, Global Entrepreneurship Monitor: 2009 Executive Report indicates that the number of men entrepreneurs are more than women in a study that was conducted by the help of participants from 59 countries (Jennings and Brush, 2013, p. 667). In that point, it is important to understand why women are less volunteer in attending entrepreneur activities. When the studies about this topic are investigated, it is seen that women avoid from the idea of being an entrepreneur due to the fact that some reasons like their having less self-efficacy (Wilson et al., 2004, p. 183; Dempsey, & Jennings, 2014, p. 28). The individuals that have high self-efficacy level can behave more brave and enthusiastic towards reaching the personal goals. For this reason, entrepreneurship intention and self-efficacy can be regarded as interrelated subjects that can be searched together.

The objective of this study is to explain the relationship between self-efficacy and entrepreneurship intention of the people living in Turkey in the context of gender. This study is designed as a quantitative research. The sample of the research is composed of 191 people, which were chosen randomly. In other words, convenience sampling method was applied. As a research tool, a useful questionnaire was designed for the data collection process. All the data were collected from an online platform. The relation between the variables in the study model was determined by correlation analysis and regression analysis that are based on Bootstrap method. Findings revealed that the participants demonstrated a high interest level in self-efficacy (Mean=3.91, SD=.55) and entrepreneurial intention (Mean=4.00, SD=.61). At the end of the research also there is a positive meaningful relation between self-efficacy and entrepreneurship intention ($\beta = .29, p < .01$). Parallely, the findings of this research support the previous studies results (Zaidatol et al., 2009, p. 339; Shinnar et al., 2014, p. 561; Iro-Idoro, & Iro-Idoro, 2015, p. 5; Saraih et al., 2018, p. 2). It should be kept in mind that this study was conducted in Turkey with a small sample. For this reason, the results of this study do not compromise the whole universe. However, it is seen that there are similar results with this study when the findings of the studies having bigger sample sizes are analyzed (Yavuz, Altuntaş, & Kamaşak, 2016, p. 736; Işık, & Çiçek, 2020, p. 189).

Apart from this, it is seen that the number self-efficacy and entrepreneurship intention related studies also mentioning gender differences dramatically increases. These studies indicate that the level of women's self-efficacy and entrepreneurial intention lower than those of men (Birley, 1989, p. 78; Wilson et al., 2004, p. 186; Dempsey, & Jennings, 2014, p. 28). This situation makes think that gender has a moderating effect on the relationship between self-efficacy and entrepreneurial intention. Nevertheless, the result of this study shows that there is no effect of gender on the relationship between self-efficacy and entrepreneurial intention. The findings of this study confirm the previous studies results (Zhao et al., 2005, p. 1265; Campo, 2010, p. 14; Haus et al., 2013, p. 147). For that reason, the number of studies related to those topics should be increased and scholars should develop further models. Apart from these, Turkey needs to be more enthusiastic about entrepreneurial activities.

This study has some limitations. To begin with, the number of sample size is very limited when it is compared with the whole universe. Additionally, further studies should be planned according to bigger sample sizes in order to reach more explanatory findings about the variables. Moreover, there might be mixed studies including qualitative and quantitative analysis together in future. Then it might be easier to see in a different perspective the relationship between self-efficacy and entrepreneurship intention in the context of gender.